

محمد شرکاتی

متولد سال ۱۳۵۲ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی نقاشی؛ در کارنامه‌ی هنری او ساخت ۷ فیلم کوتاه داستانی (۸۴ - ۷۷)، یک فیلم بلند ویدیویی تجربی (۸۴) و ۴ فیلم بلند مستند (۸۶ - ۸۴) به چشم می‌خورد. جوایز: برنده‌ی ۲۵ جایزه‌ی ملی و ۱۲ جایزه‌ی بین‌المللی از جشنواره‌های مختلف. اثر تازه: ریس جمهور میرقریب، ۶۵ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۴؛ این فیلم به میرقریب حیدری پیرمرد روستایی که تلاش کرده تا در سن ۷۰ سالگی به دانشگاه راه پیدا کند می‌پردازد، پس می‌تواند ریس جمهور شود اگر خدا بخواهد.

آشنایی با مستندسازان ایران

کاریم غریبیان

متولد سال ۱۳۴۸ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی کارگردانی سینما از دانشکده‌ی سینما تئاتر دانشگاه هنر؛ تا کنون ۲۴ فیلم کوتاه و مستند را کارگردانی و تهیه کرده و با ۱۳۷ حضور بین‌المللی و ۱۲۵ حضور داخلی در جشنواره‌های مختلف و کسب بیش از ۷۰ جایزه‌ی معتبر داخلی و بین‌المللی، یکی از پرافتخارترین مستندسازان ایرانی به شمار می‌آید.

آثار برتر: خانه‌ی مادری ام مرداد، مریم جزیری هنگام، از پس برقع، رو به جایی دور، روزگیران، بیوه‌مرد، آسیاب‌های بادی، روزهای بی‌تقویم، دماغ به سبک ایرانی، صد و یک سگ بی‌خال و ...

جوایز: جایزه‌ی بزرگ هیئت داوران جشنواره‌های مونترال کانادا و مدیاپویی مجارستان، تندیس اژدهای طلایی جشنواره‌ی کراکوی لهستان و جایزه‌ی بهترین فیلم مستند جشنواره‌ی مونیخ برای فیلم از پس برقع، جایزه‌ی بهترین فیلم مستند ZIFF و نوکری کانادا و جایزه‌ی بزرگ جشنواره‌های مارماواک ایتالیا و اوری فرانسه برای فیلم خانه‌ی مادری ام مرداد، جایزه‌ی بهترین مستند جشنواره‌ی ولاوری مکزیک برای فیلم‌های رو به جایی دور و روزگیران، دیبلم افتخار جشنواره‌های فجر و کنکاک اوکراین برای فیلم روزهای بی‌تقویم و چندین جایزه‌ی داخلی و بین‌المللی دیگر.

اثر تازه: روزهای بی‌تقویم، ۵۳ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ روانی از زندگی سه نوجوان ۱۳ تا ۱۵ ساله در بخش ویژه‌ی اصلاح و تربیت تهران.

محمد جعفر پناهی

متولد سال ۱۳۱۶ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی معماری از دانشگاه فنی وین و کارگردانی سینما و تلویزیون و طراحی صحنه از دانشکده‌ی سینمایی آکادمی دولتی موسیقی و هنرهای نمایشی وین؛ نزدیک ۵۰ سال است که در عرصه‌ی سینمای مستند فعالیت دارد و در این مدت طولانی، تولید بیش از ۸۰ فیلم مستند و آموزشی را در پروژه‌های درخشان هنری خود به ثبت رسانده است.

آثار: سرامیک، ریتم، مسجد جامع اصفهان، چهلستون، ایران سوزمین ادیان، معماری دوران صفوی، معماری اسلامی ایران؛ دوره‌ی ایلخانی، اصفهان هندسه‌ی در مقیاس انسانی، سد راه شن، وانگه روان جهان گله کرد، همراه باد در دل تنهایی کویر و دریایی پارس.

جوایز: دیبلم افتخار جشنواره‌ی برلین برای فیلم مسجد جامع اصفهان، دیبلم افتخار جشنواره‌ی وین برای فیلم‌های دیتم و ایران سوزمین ادیان، دیبلم افتخار جشنواره‌ی مسکو برای فیلم اصفهان هندسه‌ی در مقیاس انسانی، دیبلم افتخار جشنواره‌ی رشد برای فیلم وانگه روان جهان گله کرد، لوح سیمین بهترین فیلم‌نامه و کارگردانی جشنواره‌ی تورنتو برای فیلم همراه باد در دل تنهایی کویر و لوح زرین جایزه‌ی بزرگ شهید آوینی برای فیلم دریایی پارس.

اثر تازه: دریای پارس، ۷۵ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ این فیلم موقعیت جغرافیایی و زیست‌بومیکی، تاریخ تمدن و فرهنگ‌های گوناگون منطقه‌ی خلیج فارس و دریای عمان را به تصویر می‌کشد.

فرهاد وراهرام

متولد سال ۱۳۲۷ در بروجرد و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی فیلمبرداری از مدرسه‌ی عالی تلویزیون و سینما و کارگردانی از دانشکده‌ی هنرهای دراماتیک دانشگاه تهران.
آثار: جوکا، نخل، بازار در اردهال، صیادان بلوچ، ایگینه، تاراز، قتل شتر، عروسی مقدس، یاغ‌های زیرزمینی، یاد و یادگار، آسمان، گذر شهر بر آب و خلوت جنگل.
جوایز: تندیس بهترین مستند جشنواره‌ی فیلم شهر برای فیلم گذر شهر بر آب و تندیس حافظه بهترین فیلم مستند جشن دنیای تصویر برای فیلم خلوت جنگل.

اثر تازه: خلوت جنگل، ۴۶ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ گروهی از جنگل‌نشینان بر این باورند که حضور دامداران در جنگل‌های شمال ایران و بهرمبرداری از میابع طبیعی این مناطق، باعث تخریب جنگل‌ها می‌شود.

مهوش شیخ‌الاسلامی

متولد سال ۱۳۲۵ در ملایر و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی سینما از مؤسسه‌ی فیلم لندن؛ حرفه‌ی فیلمسازی را با برنامه‌برزی مجموعه‌ی تلویزیونی دایی جان نایلئون ناصر تقواهی آغاز کند و در طول سه دهه‌ی اخیر مستندهای درخشانی چون بوفک، چارشو، پرشنگ، برگ سبز، پیر حرا، قاتل یا مقتول، ماده‌ی ۶۱ و ... را کارگردانی کرده که افتخارات داخلی و بین‌المللی بسیاری را برایش به دنبال داشته است.

جوایز: جایزه‌ی بزرگ جشنواره‌های تامیوهی فنلاند، ویادوکوند پرتغال و سن پترزبورگ روسیه، بلک افتخار لویی لوتوپنس جشنواره‌ی لیدز و جایزه‌ی جشنواره‌های یاماگاتای زاپن، شیکاگو امریکا و آمستردام هلند برای فیلم بوفک، جایزه‌ی بهترین فیلم بخش بین‌الملل جشنواره‌ی سینمای جوان برای فیلم چارشو، جایزه‌ی اول جشنواره‌ی مستند دریانی کیش و ارگ جدید به، جایزه‌ی بهترین فیلم جشنواره‌ی رومانی، تندیس بهترین فیلم جشنواره‌ی میراث فرهنگی یادگار و جایزه‌ی جشنواره‌ی یاماگاتای زاپن برای فیلم پیر حرا.

اثر تازه: به کجا تعلق دارم، ۶۲ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۶؛ این فیلم مستند که در ایران و افغانستان (هرات) تولید شده، درباره‌ی مصایب ازدواج زنان ایرانی با مهاجران افغانی است.

مانی میرصادقی

متولد سال ۱۳۴۷ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی بیولوژی دریا از دانشگاه آزاد در مقطع فوق‌لیسانس.

آثار: نگین تیس، دریای تیس، سفر سبز، جنویگان، جان مرجان و حیات‌وحش ایران.

جوایز: نگین تیس فیلم برگزیده‌ی سازمان ملل، جنویگان بهترین فیلم مستند جشنواره‌ی سیما، جایزه‌ی جشنواره‌ی سونی، دیلم افتخار جشنواره‌ی فجر، جایزه‌ی ویژه‌ی جشنواره‌ی فیلم‌های علمی پاریس و جایزه‌ی اول جشنواره‌های فیلم حیات‌وحش زاپن و فیلم سبز برای فیلم جان مرجان و جایزه‌ی جشنواره‌ی بین‌المللی حیات‌وحش مونتانا امریکا برای فیلم حیات‌وحش ایران.

اثر تازه: حیات‌وحش ایران، ۲۶ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ این فیلم نگاهی شاعرانه به حیات‌وحش ایران دارد و توصیف خصلت‌های این آنونه‌های جانوری که به ابیات یک شعر می‌ماند، با نویشنهای پروزی پرستویی دلنشیش شده است.

پریوش نظریه

متولد سال ۱۳۴۸ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی تئاتر؛ از بازیگران مطرح سینمای ایران بوده و از سال ۷۷ به فیلمسازی روی آورده است.

آثار: من و عروسکم، هoramam، سوتماگ، کولی‌ها و نزدیک‌تر از نفس.

جوازیز: جایزه‌ی بهترین فیلم مستند جشنواره‌ی وحدت برای فیلم کولی‌ها، تندیس جشنواره‌ی بین‌المللی سینمای جوان برای فیلم من و عروسکم، نشان بُرزی جایزه‌ی بزرگ شهید آوینی و دیلم افتخار جشنواره‌ی مستند سینما حقیقت برای فیلم نزدیک‌تر از نفس.

اثر تازه: نزدیک‌تر از نفس، ۲۴ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ نگاهی کمی نزدیک‌تر به پدیده‌ی مرگ و زندگی.

بهزاد خداویسی

متولد سال ۱۳۴۴ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی بازیگری و کارگردانی.

آثار: سنتگینی هسته‌ی گیلاس، دخمه، رقص عشق، نممه‌های دلتگی، سلام خدا حافظ، درست مولوی، قطار ۳:۰، هفت خاطره، پسرگ دریا و خوابهای طلایی.

جوازیز: جایزه‌ی ویژه‌ی هیئت داوران جشنواره‌ی مستند دریابی کیش برای فیلم قطار ۳:۰، لوح افتخار جشنواره‌ی ارشن برای فیلم درست مولوی و تندیس جشنواره‌ی سینمای جوان برای فیلم دخمه.

معرفی یک اثر: رقص عشق، ۱۶ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۰؛ بررسی مواسم آیینی رقص سمعان در قونیه‌ی ترکیه.

امین بنکدار و کیوان علی محمدی

امین بنکدار متولد سال ۱۳۴۸ و کیوان علی محمدی متولد سال ۱۳۵۳، دانش‌آموختگان دوره‌ی جامع فیلمسازی از مرکز آموزش اسلامی فیلمسازی (باغ فردوس)؛ کارگردانی مشترک چندین فیلم

کوتاه‌داستانی و مستند و فیلم سینمایی شبانه رادر کارنامه‌ی خود دارند، با مستند M.D.M.A موفق به کسب سیمرغ بلورین جشنواره‌ی فجر در سال ۸۴ شده‌اند و از جشنواره‌ی مستند سینما حقیقت دیلم افتخار و تندیس دریافت کرده‌اند.

اثر تازه: M.D.M.A ۵۰ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۴؛ درباره‌ی مواد مخدر و محرك از زمان پیدایش آن با محوریت قرص‌های اکس و پیامدهایش، قسمت اول از یک سه‌گانه‌ی علمی - آموزشی که با سرخ (مستندی درباره‌ی ایدز) و سبید (مستندی درباره‌ی بیماری آزوایمر) تکمیل خواهد شد.

فرهاد مهران فر

متولد سال ۱۳۳۸ در رشت، دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی کارگردانی سینما و دارای مذرک درجه یک هنری؛

دارای سوابق درخشان هنری، کارگردانی و تهیه‌کنندگی حدود ۴۰ فیلم کوتاه و مستند و ۴ فیلم بلند سینمایی که جوازیز متعدد داخلی و خارجی را برای وی به ارمغان آورده‌اند.

اثر تازه: آب حیات، ۲۰ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ درباره‌ی شناخت عتصر مقدس آب و جایگاه آن در سرزمین‌های خشک و کم آب.

فرشاد فداییان

متولد سال ۱۳۲۶ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی فلسفه؛ در طول ۲۰ سال فعالیت مستمر مستندسازی، بیش از ۳۰ فیلم کوتاه و بلند کارگردانی و تهیه کرده است.

آثار: خاک تاسینگ، مادر خاموش، شناسنامه‌ی کارخانه‌ی فراموش شده، ابساں، LAB او و برندۀ‌ها، گوشش منزل، در مدرسه‌ی سیدقلیچ ایشان، دم، مسافران کوچک سفری بی‌اتنه، شهرزاد، یموت یک خانه‌ی ایل، یک سازه یک سب سازه‌های ابی در تمدن خوزستان، ورود مصوع، مرزها، آخرین یخشی، LAB.۲، مهمانخانه‌ی عذر، خانه‌ی ایوب، ورودی‌ها، باز دیگر آن خانه، خانه در خانه، گزارش‌هایی از آهنگرخانه و انجشتان پایی چپ.

آخر تازه: انجشتان پایی چپ، ۶۸ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵ - ۱۳۷۸؛ این فیلم با محور قرار دادن انجشتان پایی چپ زنی مبتلا به فلجه عضلاتی رفتارها و امیال انسانی را به تصویر می‌کشد که برای همسان ساز خود با دنیا پیرامون، رفع‌های نامتعارف را متحمل می‌شود و بیننده را به تأملی عظیم و داشته و با این سوال رو به رو می‌کند که ما تو اناتریم یا او؟

وحید موساییان

متولد سال ۱۳۴۸ در خرم‌آباد و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی تئاتر از دانشگاه آزاد؛ از سال ۶۵ به فیلمسازی روی اورد و تا کنون ۱۲ فیلم کوتاه و مستند و مجموعه‌ی مستند و فیلم سینمایی را کارگردانی کرده است.

آثار: فیلم‌های کوتاه و مستند روزی که آن مرد رفت، روز گار نو، اشکی بر خاک، آن ده سال، پایان یک روز، یال‌های اشقته در باد، صدای باد، نسبت زمستانی، تنها با زمین، تو تو برگ چنار، سرزمین رؤیاها و رؤیاها ملل و فیلم‌های سینمایی آرزوهای زمین، خاموشی دریا، تنهایی باد، خانه‌ی روشن و گوشواره.

جوایز: کسب بیش از ۱۰ جایزه از جشنواره‌های مختلف سینمای جوان، دیبلم افتخار جشنواره‌های گرفتاری اتریش و یکامی به بشریت سر پنجه‌برگ و چایزه‌ی بین‌المللی داران جشنواره‌ی تورنتو ایتالیا برای فیلم تنها با زمین، سیمین بلوارین جشنواره‌ی فجر، لوح سیمین بهترین پژوهش چایزه‌ی بزرگ شهید آوینی، تندیس بهترین فیلم مستند جشن‌خانه سینما و دیبلم افتخار بخش ملی جشنواره‌ی مستند سینما حقیقت برای فیلم سرزمین گشده.

آخر تازه: سرزمین گمشده، ۶۵ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ این فیلم درباره‌ی رویدادهای سیاسی پس از شهریور ۱۳۲۰ و تحولات آن است که موجب نفوذ همسایه‌ی شمالی به ایران شد و پیامد آن، شکل‌گیری نسلی از مهاجرانی است که سال‌های زیادی از عمر خود را در اردوگاه‌های سپری از دست می‌دهند.

دلارام کارخیران

متولد سال ۱۳۵۰ و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی سینما در قطعه فوق لیسانس.

آثار: مستندهای زندگی سخت، دوزخ اما سرد، داغ، ما بیرون زمان ایستاده‌ایم، تولد، بر بال‌های بلند امید و بهای زندگی و فیلم‌های داستانی باز باران با ترانه و بعد از هشت.

جوایز: چایزه‌ی جشنواره‌های فیلم کوتاه تهران و مستند دریابی کیش برای فیلم دوزخ اما سرد، چایزه‌ی دوم جشنواره‌ی شهر برای فیلم داغ و دیبلم افتخار بخش ملی جشنواره‌ی مستند سینما حقیقت برای فیلم کودک دیروز، خیال.

آخر تازه: کودک دیروز، خیال، ۷۸ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۶ - ۱۳۸۵؛ درباره‌ی رؤیاها و واقعیات زندگی زنی به نام زهره در آسایشگاه.

محمد رضا هایان

متولد سال ۱۳۵۲ و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی مهندسی کشاورزی؛ از سال ۷۴ به کارگردانی و تهیه‌کنندگی فیلم‌های مستند روی آورده است. آثار؛ بهشت خونین، سکوت در تاریکی، سایه‌ی شکست جنگ، گمشده در کسوف، میراث موعود، افسانه‌ی مجاهدین و قانا.

جوایز؛ برنده‌ی جایزه‌ی اول جشنواره‌ی تولیدات تلویزیونی الجزیره‌ی قطر، جایزه‌ی بهترین فیلم مستند جشن خانه‌ی سینما و جشنواره‌ی فیلم کوتاه تهران برای فیلم قانا.

اثر تازه؛ قانا، ۳۴ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۴؛ این مستند حمله‌ی اشغالگران قدس به مهاجران فلسطینی در روستای قانا را در سال ۱۹۹۶ به تصویر می‌کشد.

پرواز کلاسی

متولد سال ۱۳۳۲ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی کارگردانی از مدرسه‌ی عالی تلویزیون و سینما؛ از سال ۶۹ تا کنون به مستندسازی و تدوین پرداخته و با آخرين اثر بر جسته‌ی خود، تهران چند درجه رسیده، موفق به کسب سیمرغ بلورین جشنواره‌ی فجر و دو تنیس بهترین پژوهش و بهترین کارگردانی از جشن خانه‌ی سینما شده است.

اثر تازه؛ تهران چند درجه رسیده، ۲۸ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ فیلم به تهرانی می‌پردازد که قرار است روزی در آن زلزله بباید و این که برای تهران با همه‌ی گرفتاری‌هایش، زلزله چهقدرت جدی است.

سودابه میاوری

دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی پژوهش هنر در مقطع فوق لیسانس؛ کار فیلمسازی را از سال ۷۰ و با ساخت مستند کمال الدین بهزاد آغاز نمود و تا کنون ۶ فیلم مستند کارگردانی کرده است.

جوایز؛ سیمرغ بلورین جشنواره‌ی فجر و نشان سینمین جشنواره‌ی رشد برای فیلم اینان، جایزه‌ی بهترین فیلم مستند جشنواره‌ی سوره برای فیلم کمال الدین بهزاد و تنیس جشنواره‌ی سینما حقیقت برای گفتار متن فیلم اینان.

اثر تازه؛ اینان، ۳۰ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ اینان، ایزدبانوی هزاره‌های پیش از میلاد، نماد حیات و باروری است. این مستند با ساختاری اپیزودیک نشانه‌های نمادین آینه‌های زنانه را دنبال می‌کند.

محمد رضای ران

متولد سال ۱۳۴۵ در رشت و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی فرهنگ و زبان‌های باستانی در مقطع فوق لیسانس؛ از فیلمنامه‌نویسان حرفه‌ی سینمای ایران است و در کارنامه‌ی مستندسازی او فیلم‌های مترو ۸۵، سرزمین آبی و تعمیدیان به چشم می‌خورد.

اثر تازه؛ تعمیدیان، ۳۰ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ درباره‌ی آینه‌ها و مناسک مذهبی قوم صانین (پیروان حضرت یحیی (ع)) در جوار رود کارون در شهر اهواز.

ارد عط‌اریور

متولد سال ۱۳۴۱ در تهران و دانش‌آموخته‌ی رشته‌ی اقتصاد از دانشگاه شهید بهشتی و سینما از مرکز آموزش اسلامی فیلمسازی (باغ فردوس).

آثار: کارگردانی فیلم‌های مستند تصویر گمشده، عاشرزاده اریانه، طرح‌هایی از ازدواج، نام من عشق، طب حاشیه، تاریخ تجارت، پرنیان، مریم، از شمس تا شمس، تاریخ بدیه و در آفتاب شمس و تهیه کنندگی مجموعه‌های مستند تاریخ تجارت، غزل‌های تاریخ، گنج‌های پنهان و بیست شب.

جوایز: جایزه‌ی بزرگ ازدهای طلای جشنواره‌ی کراکوی لهستان، جایزه‌ی بزرگ جشنواره‌ی گوانگجوی

چین، جایزه‌ی بهترین فیلم مستند جشنواره‌های سینمای جوان، میراث فرهنگی یادگار، مستند دریایی کیش و... برای فیلم پرنیان و کسب چندین جایزه‌ی مختلف برای تهیه کنندگی دو مجموعه‌ی مستند تحسین‌شده گنج‌های پنهان و بیست شب.

معرفی یک اثر: از شمس تا شمس، ۲۵ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۲؛ تعقیب مسیر مهاجرت مولانا از بلخ تا قونیه.

حمدیرضا اجاقی

متولد سال ۱۳۵۲ در تهران و دانشجوی رشته‌ی موسیقی در دانشگاه وین اتریش؛ پیش‌تر به عنوان مدیر

تولید در چند پروژه‌ی مستند فعالیت داشته و بازی، اولین تجربه‌ی او در عرصه‌ی کارگردانی است.

معرفی اثر: بارای، ۱۶ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ مستندی پیرامون ارتباط فرونی مردم شهر قونیه با مولانا.

محسن عبد‌الوهاب

متولد سال ۱۳۳۶ و دانش‌آموخته‌ی دانشگاه صدا و سیما؛ از سال ۶۱ به عنوان تدوینگر شروع به کار در عرصه‌ی سینما کرد، تا کنون بیش از ۳۰ فیلم بلند مستند داستانی ساخته و چندین جایزه‌ی ملی و بین‌المللی دریافت کرده است. از جمله اثار او می‌توان به لاخ‌مزار و میراث خوشید اشاره کرد. اوی برنده‌ی جایزه‌ی گرگ نقره‌ی جشنواره‌ی ایدفا در سال ۲۰۰۱ شده و در جشنواره‌ی هات داکر نیز حضور داشته است.

معرفی یک اثر: همسران حاج عباس، ۴۵ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۱؛ مستندی با چاشنی طنز درباره‌ی زندگی دو پیروز که بیوه‌های مردی به نام حاج عباس هستند، در یک خانه زندگی می‌کنند و یا هم رابطه‌ی دوستانه دارند اما به یکدیگر به چشم هو و نگاه می‌کنند.

کوروش فرزانگان

متولد سال ۱۳۵۳ در بندر انزلی و دارای مدرک تحصیلی لیسانس.

آثار: الماس آبی، کسی می‌آید، حباب، باره‌باره، ضد خاطرات، مala و لوتكا.

جوایز: جایزه‌ی بهترین فیلم مستند کوتاه جشنواره‌ی مستند دزیایی کیش برای فیلم الماس آبی، تندیس بهترین فیلم تجربی جشنواره‌ی فیلم کوتاه تهران برای فیلم ضد خاطرات، نشان سیمین جشنواره‌ی رشد برای فیلم مala و جایزه‌ی بهترین فیلم مستند کوتاه جشنواره‌ی کیش برای فیلم کسی می‌آید.

اثر تازه: مala، ۲۱ دقیقه، تولید سال ۱۳۸۵؛ فیلم نگاهی به زندگی صیادان و محیط‌بانان دریای خزر دارد.